

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

21 de desembre de 2025

FULL EXTRA

NADAL 2025 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

Fem que tenir una vida digna deixi de ser qüestió de sort

per **Mons. Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Aquest Nadal, Càritas ens recorda una veritat que no pot quedar en l'oblit: tenir una vida digna no hauria de dependre de l'atzar ni del lloc de naixement. El lema de la campanya ens interpel·la directament, perquè darrere de cada rostre hi ha una història que mereix esperança. El papa Lleó XIV, a l'exhortació *Dilexi te*, ens diu amb força: «No podem separar la fe de l'amor pels pobres; reconèixer Crist en els qui pateixen és el cor de l'Evangeli». Aquesta crida és més actual que mai.

L'Informe FOESSA 2025 ens ofereix dades que no podem ignorar: 4,3 milions de persones viuen en exclusió severa, un 52% més que el 2007. La precarietat laboral afecta gairebé la meitat de la població activa, i la manca d'accés a un habitatge digne expulsa una de cada quatre llars d'una vida decent. La desigualtat no és només econòmica: es tradueix en salut, educació i oportunitats. Davant d'aquesta realitat, la indiferència seria una ferida oberta en el cos de Crist.

Com a Església diocesana i comunitats cristianes, no podem quedar-nos en el diagnòstic. Som cridats a ser resposta. Això implica tres verbs: compartir, acompanyar i transformar. Compartir recursos amb generositat, perquè el miracle dels cinc pans i dos peixos continua sent possible quan cadascú aporta el que té. Acompanyar les persones en la seva fragilitat, amb gestos concrets que restaurin dignitat: escoltar, acollir, donar temps i afecte. I transformar, promovent una cultura del bé comú, que qüestionï estructures injustes i defensi polítiques que garanteixin drets bàsics com l'habitatge, el treball digne i la protecció social.

Càritas Diocesana impulsa projectes d'acollida, formació i inserció laboral. Dona suport a famílies vulnerables i promou programes d'habitatge per evitar situacions d'exclusió. Formem una xarxa solidària amb centenars de persones voluntàries que col·laboren en menjadors socials, robers, tallers d'integració i acompanyament personalitzat. El bisbat dona suport a iniciatives que promouen polítiques públiques per reduir desigualtats, inspirant-se en la Doctrina Social de l'Església. Coherents amb la nostra espiritualitat cristiana, volem viure la fe amb compromís social, perquè la conversió al Crist inclou la conversió a les benaurances i a les obres de misericòrdia de l'Evangeli.

El Papa ens recorda que «l'amor als pobres no és caritat ocasional, sinó revelació del cor de Crist». Per això, Nadal —i cada dia de l'any— és una oportunitat per viure la fe amb radicalitat evangèlica: fer que la vida digna sigui qüestió de justícia, drets i, sobretot, de la fraternitat que predica l'Evangeli. Que les nostres parròquies siguin espais d'esperança, on la fraternitat es tradueixi en solidaritats concretes. On puguem no només acollir, sinó també ser acollits pel rostre de Crist que es transfigura en el rostre de cada persona vulnerable. Mentre hi hagi persones, hi haurà esperança. I mentre hi hagi esperança, hi haurà Nadal.

FEM QUE TENIR UNA VIDA DIGNA NO SIGUI QÜESTIÓ DE SORT

Fes un donatiu

BIZUM: 00526

www.caritassantfeliu.cat

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

**MENTRE HI HAGI PERSONES,
HI HA ESPERANÇA**

Caritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

Habitatge, un dret cada cop més inaccessible

per **Francesc Arnàez Bertran**
Observatori de la realitat social de Càritas

L'Informe FOESSA 2024 sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya, alerta que la situació residencial al país és avui un dels principals factors d'exclusió social. En total, **568.000 llars** —on hi viuen més d'un milió i mig de persones— han d'afrontar en el seu dia a dia situacions de **precarietat o d'inseguretat relacionades amb l'habitatge**. És una xifra d'abast estructural que mostra fins a quin punt el mercat residencial s'ha desconnectat de les possibilitats reals de les famílies.

Les dades també permeten dibuixar el perfil de les llars més afectades. Entre aquestes 568.000 llars, el 69,4% estan encapçalades per homes, el 67,8% viuen en zones urbanes i el 60,3% tenen una persona sustentadora que treballa, un fet que evidencia que tenir feina ja no garanteix sortir de la precarietat. A més, el 53,9% de les llars afectades estan formades per persones nascudes a l'estranger.

La sobrecàrrega també impacta especialment les **llars amb infants i joves**: el 44,4% són llars on hi conviuen dos o més menors, també hi predominen les parelles amb fills (53%) i les llars amb persones sustentadores menors de 45 anys (46,9%).

Una realitat marcada pels preus i per la precarietat del lloguer

L'Informe FOESSA identifica l'augment del preu de l'habitatge, tant en compra com en lloguer, com el principal motor de l'exclusió residencial. L'oferta és limitada, la pressió especulativa alta i les rendes familiars no creixen al mateix ritme.

El règim de tinença té un impacte directe en el risc de pobresa:

- Només un 8,2% de les persones que viuen en propietat es troben en risc de pobresa.
- En canvi, entre les persones que viuen de lloguer, el risc s'eleva fins al 22,3%.

A Catalunya, el lloguer és molt més habitual que a la resta de l'Estat i també més car. Aquesta combinació fa que moltes famílies quedin especialment exposades: les despeses excessives d'habitatge afecten el 9,7% de la població, l'amuntegament greu al 6,1% i la tinença precària al 5,7%. Aquestes situacions no són puntuals: es concentren i s'intensifiquen entre les llars que ja es troben en situació d'exclusió social.

Dues de cada deu persones a Catalunya pateixen almenys una de les dues situacions: **inseguretat o inadequació residencial**. És a dir, **1,5 milions de persones** que no poden garantir un espai segur, estable i digne per viure.

La resposta de Càritas Diocesana de Sant Feliu

Davant d'aquesta emergència social, Càritas Diocesana de Sant Feliu intensifica la seva acció en l'àmbit de l'habitatge. L'entitat acompanya persones i famílies amb dificultats relacionades amb l'accés o manteniment d'un habitatge.

Enguany, s'han posat en marxa diversos projectes i equipaments residencials que reforcen la seva capacitat d'acollida, la Llar Abraham i la Llar Espirall a Vilafranca del Penedès i un pis social al Prat de Llobregat, cedit per la parròquia.

Aquests projectes complementen els recursos ja existents i responen a una necessitat creixent: garantir llocs de vida segurs i humanitzats per a aquelles persones que es troben en situacions d'extrema vulnerabilitat.

Un repte estructural que marcarà els pròxims anys

L'Informe FOESSA deixa clar que l'habitatge s'ha convertit en un element central per entendre la desigualtat a Catalunya. La magnitud del problema exigeix respostes coordinades i sostingudes, transformacions de fons en les polítiques públiques i un compromís social ampli.

Càritas hi contribueix ampliant projectes i acompanyant les persones des de la proximitat. Però la solució requereix l'esforç conjunt de tota la societat: administracions, entitats i comunitats. Perquè una llar digna no és només un bé material: és el punt de partida de qualsevol projecte de vida.

Un futur que neix d'allò que sembrarem avui

per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Vivim un temps ple de llums i ombres. D'una banda, gaudim d'avenços que haurien estat impensables fa només unes dècades; de l'altra, constatem en el darrer informe FOESSA, que moltes persones continuen atrapades en situacions d'inseguretat, precarietat i solitud. Les crisis encadenades han anat erosionant els vincles que sostenen la vida en comú, i això ens interpel·la profundament com a societat i com a comunitat cristiana.

El nostre món avança sovint amb pressa, impulsat per un model que prioritza el profit immediat, el consum i el rendiment. És un ritme que desgasta les persones i també la nostra casa comuna. Però la realitat ens recorda, cada vegada amb més força, que tot està connectat: la desigualtat social, la crisi ecològica, la fragilitat laboral, la dificultat per accedir a un habitatge, la solitud de moltes famílies i el cansament emocional de tantes persones. Quan un dels pilars que sosté la convivència s'afebleix, tots ens en ressentim.

Aquest diagnòstic pot semblar dur, però no és una condemna. És una crida. Una invitació a mirar amb sinceritat el futur que estem construint i a preguntar-nos quin paper hi volem jugar. Des de Càritas ho veiem cada dia: enmig de situacions complexes, emergeixen gestos de solidaritat que donen esperança. Persones que comparteixen el poc que tenen, comunitats que s'organitzen, joves amb ganes de comprometre's, famílies que superen les dificultats gràcies a una mà estesa.

La fe cristiana ens recorda que la llavor del Regne creix en allò petit, en la cura concreta, en la defensa de cada vida i en la convicció que ningú no és descartable. I aquesta mirada ens ajuda a entendre que el futur no és un destí inevitable, sinó un camí que construïm amb les decisions d'avui. El papa Francesc ho expressava amb claredat: **el canvi estructural comença sempre per una conversió del cor**, per reconciliar-nos amb els altres, amb nosaltres mateixos i amb la creació.

Davant els reptes socials i ecològics que ens envolten, no podem caure en el desànim ni en l'individualisme. És temps de reforçar els vincles, de reivindicar la corresponsabilitat, de situar la dignitat humana al centre de totes les decisions. És temps **d'una economia que posi les persones per davant del benefici, d'un estil de vida que no degradi la natura que ens sosté, d'unes polítiques públiques que garanteixin drets i oportunitats reals.**

Com a comunitat cristiana, se'ns demana caminar amb esperança activa. No una esperança ingènua, sinó la que neix del convenciment que Déu segueix actuant en la història i que cada gest d'amor transforma el món. Cada vegada que defensem la justícia, que tenim cura d'algú que pateix, que escol-

tem amb atenció o que compartim el nostre temps, contribuïm a fer possible un futur més humà. És una crida a no girar el cap, a ser bons samaritans.

El futur que vindrà dependrà de la capacitat que tinguem avui d'escollir la cura en lloc de la indiferència, la fraternitat en lloc de la por, la generositat en lloc d'anar cadascú a la seva. No podem canviar-ho tot de cop, però podem començar per allò que tenim a l'abast: el barri, la parròquia, la feina, la famí-

lia. Allà és on es construeixen els fonaments d'una societat més justa i més fraterna.

Que aquest temps que vivim sigui una oportunitat per renovar la nostra mirada, per reconèixer les ferides del món i per comprometre'ns, des de la fe, en la construcció d'un demà on tothom pugui viure amb dignitat. Perquè, malgrat tot, Déu continua sembrant esperança en el nostre present. I aquesta esperança, si la cuidem, pot transformar el futur de tots.

En el rostre de cada germà hi ha un Nadal que espera néixer

per **Ramon E. Carbonell Pujol**, director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

A la postal de Nadal de Càritas d'enguany, hi veiem unes figures del pessebre vivent de Corbera de Llobregat que, tot i representar una escena simbòlica, transmeten una humanitat concreta, identificable, propera. Aquesta mirada —que reconeix dignitat, esperança i fragilitat en cada persona— ressona profundament amb l'esperit de l'exhortació **Dilexi te** de Lleó XIV, que recorda que l'amor de Déu no és una idea abstracta, sinó un vincle real que ens compromet amb els altres. Estimar implica veure, escoltar, comprendre i fer-nos càrrec de la vida concreta dels qui tenim al davant.

Aquesta mateixa mirada és la que inspira la feina de Càritas i que travessa l'Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya 2024. El document mostra que darrere de les xifres —1,35 milions de persones en situació d'exclusió, moltes afectades per la manca d'habitatge, la precarietat laboral o l'aïllament social— hi ha històries de persones reals, veïns i veïnes nostres, que fluctuen entre la vulnerabilitat i la lluita quotidiana per mantenir-se dempeus. L'informe recorda que l'exclusió no és només una mancança de recursos, sinó un trencament de vincles: xarxes sociofamiliars febles, dificultats per arrelar, barreres que impedeixen participar plenament en la vida co-

FOTO: LAIA MORENO

munitària. Aquesta fractura social, que FOESSA descriu com un «complex entrellaçat», només es pot guarir recuperant el sentit profund de la fraternitat, de la comunitat.

Aquí és on **Dilexi te** ofereix llum: estimar significa posar la persona al centre, reconèixer-hi una presència sagrada, actuar perquè ningú no quedi relegat «fora» —en els marges de la nostra societat—. I és també la convicció que expressa la postal: quan

mirem cada persona amb la dignitat amb què Déu ha volgut mirar-nos, el Nadal es fa present.

Per això, quan Càritas en nom de l'Església acull algú gràcies a totes i tots el que ens feu confiança, no tracta amb estadístiques ni categories socials. Tracta amb persones reals. Persones tan humanes, tan vulnerables i tan plenes de misteri com les figures del pessebre que cada any contemplem amb tendresa. Molt Bon i Sant Nadal!

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Fem que una vida digna no sigui qüestió de sort

Per Cap d'Any desitgem que menjar el raïm ens porti sort. A Catalunya 1 de cada 3 menors d'edat viu en situació d'exclusió social.

Fem que una vida digna sigui un dret, no una qüestió de sort.

FES UN DONATIU

www.caritassantfeliu.cat

BIZUM: 00526

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

*Mentre hi hagi persones,
hi ha esperança*

